

Arrest

nr. X van 28 juni 2012
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die loco advocaat M. LYNA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 10 juli 2011, verklaart er zich op 11 juli 2011 vluchteling.

1.2. Op 7 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de provincie Paktia. U bent geboren in het dorp Kokashkel, in het district Said Karam. Op driejarige leeftijd verhuisde u met uw ouders naar Peshawar, in Pakistan, waar u sindsdien heeft gewoond. Uw moeder overleed een paar maanden nadat jullie Afghanistan hadden verlaten. Enkele maanden later kwam uw vader om het leven bij een auto-ongeluk. U bleef wonen bij Hamesh Gul, de eigenaar van het huis dat uw ouders hadden gehuurd. Op tienjarige leeftijd begon u te werken in de winkel van Hamesh Gul. U voelde zich uitgebuit door hem en een tweetal jaar geleden besloot u naar Kokashkel terug te keren, in de hoop er te worden opgevangen door de broers van uw vader. Toen u aankwam in uw dorp bleken uw ooms u niet te willen ontvangen. Ze weigerden zelfs om u als hun neef te erkennen. U keerde terug naar Pakistan, maar besloot Pakistan te verlaten, omdat u niet gelukkig was over de manier waarop Hamesh Gul u behandelde. Op 10 juli 2011 bent u in België aangekomen. De volgende dag heeft u een asielaanvraag ingediend.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u twee krantenartikels en een huurcontract voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u geenszins aannemelijk maakt van Afghaanse herkomst te zijn.

Vooreerst kon u zo goed als geen uitleg over Afghanistan en uw regio van herkomst geven. Zo bleek u op de open vraag of u wat kon vertellen over Afghanistan geen enkele spontane uitleg te kunnen geven over dit land (CGVS, p. 6). U stelde geen mudjaheddin-beweging te kennen. Nochtans zijn het deze bewegingen die de geschiedenis van Afghanistan in de voorbije decennia bepaalden en zijn zij ook sterk actief binnen de Afghaanse vluchtelingengemeenschap in Pakistan. Ook zegde u niet in staat te zijn enige uitleg te geven over recente ontwikkelingen in Afghanistan (CGVS, p. 6). Ook dit is zeer opmerkelijk. U kon verder geen namen noemen van bekende krijgsheren in Afghanistan (CGVS, p. 6). U zegde vervolgens dat Karzai de president van Afghanistan is, maar kon geen enkele andere naam geven van personen die deze functie ooit hebben uitgeoefend (CGVS, p. 10). Toen er werd gevraagd naar invloedrijke mensen in Afghanistan, stelde u (de Saoudi) Osama te kennen, maar u bleek verder geen enkele andere prominente Afghaanse persoonlijkheid te kennen (CGVS, p. 11). Ook dit mag zeer erg verbazen. Het kan verwacht worden van Afghanen uit Pakistan dat ze enige kennis over hun land van herkomst hebben. In dit land bestaat immers een zeer uitgebreide en levendige Afghaanse gemeenschap die nog steeds erg gericht is op haar vaderland. Dat een persoon die zegt een Afghaan uit Pakistan te zijn zodanig weinig weet over Afghanistan is zeer weinig waarschijnlijk. Voorts bleek u niet te kunnen zeggen welke andere etnische groepen in Afghanistan wonen. U maakte enkel het onderscheid tussen Pashtoun- en Dari-sprekende mensen en kon zelfs het onderscheid tussen Pashtoun, Hazara en Tadjieken niet maken (CGVS, p. 11). Dat u niet op de hoogte bent van de verschillende etnische groepen in Afghanistan is uitermate merkwaardig gezien het belang ervan in de Afghaanse realiteit, zowel voor Afghanen binnen als buiten Afghanistan. Evenmin kon u uitleggen waar in Afghanistan deze door u aangehaalde talen worden gesproken (CGVS, p. 10). Verder kon u enkel Kabul noemen toen naar steden in Afghanistan werd gevraagd (CGVS, p. 10) enkende u, naast Paktia, de naam van geen enkele andere provincie (CGVS, p. 10). Van een Afghaan die in Peshawar opgroeide kan nochtans aangenomen worden dat hij doorheen zijn leven wel eens gehoord zou hebben van andere steden in Afghanistan. De hoofdplaats van uw voorgehouden provincie kent u al evenmin (CGVS p. 10). Verder wist u dat er in Afghanistan Afghani worden gebruikt, maar had u geen enkel idee van de waarde van deze munt (CGVS, p. 12). Ook dit is zeer opmerkelijk, temeer u volgens uw verklaringen terugkeerde naar Afghanistan en dus kan aangenomen worden dat het Afghaanse betaalmiddel enige interesse van uwentwege weg had. U stelde verder helemaal niet op de hoogte te zijn van de Afghaanse jaartelling en kende de in Afghanistan gebruikte maanden niet (CGVS, p. 10).

Ook bij vragen over Paktia bleef u enige verduidelijking schuldig. U kon geen enkele uitleg geven toen er werd gevraagd naar recente veiligheidsincidenten (CGVS, p. 10) en naast de Totaakhel, de Pashtoun-groep waartoe u zelf behoort, bleek u geen andere groepen binnen de Pashtoun te kennen die in Paktia wonen (CGVS, p. 10). U kon voorts geen enkele prominente persoon uit uw regio noemen (CGVS, p. 10 en 11). U kon, tot slot, geen uitleg geven toen er werd gevraagd welke groepering aan de macht is in uw dorp en omstreken en of er al dan niet recentelijk werd gevochten in uw vermeende regio van afkomst (CGVS, p. 12). Gezien uw voornemen om terug te keren naar dit gebied kan aangenomen worden dat u zich hierover enigszins zou hebben geïnformeerd.

Daarenboven bleek u geen enkele uitleg te kunnen geven bij vragen omtrent de Afghaanse vluchtelingengemeenschap in Pakistan. Ook dit wijst erop dat u geen lid bent geweest van deze nochtans grote Afghaanse gemeenschap. U stelde dat Afghaanse vluchtelingen een vluchtelingenkaart konden aanvragen bij de Pakistaanse overheid, maar had er geen idee van bij welk departement dit kon worden aangevraagd (CGVS, p. 5). Het zou kunnen verwacht worden dat, gezien het belang van deze documenten, dit onder de miljoenen Afghanen in Pakistan een bekend gegeven is. U kon voorts geen enkele toelichting geven over de registratieprocedure die enkele jaren geleden werd georganiseerd voor Afghaanse vluchtelingen (CGVS, p. 5). U wist al evenmin welke organisaties rond/met Afghaanse vluchtelingen werken en herinnerde zich geen enkele naam van een vluchtelingenkamp. U kon, tenslotte, geen enkele persoon noemen uit de Afghaanse vluchtelingengemeenschap in Pakistan die de belangen van de vluchtelingen verdedigt noch kende u prominente figuren uit deze gemeenschap (CGVS, p. 12). Dit alles roept zeer ernstige vragen op bij uw bewering een Afghaan uit Pakistan te zijn.

Bovengaande opmerkingen laten niet toe geloof te hechten aan uw verklaringen betreffende uw identiteit en achtergrond. Bijgevolg maakt u evenmin uw problemen aannemelijk in geval van terugkeer naar uw land van herkomst en kan u de status van vluchteling of van subsidiaire bescherming niet worden toegekend.

U legde twee krantenartikels voor die het overlijden van uw ouders vermelden, alsook een huurcontract tussen uw vader en Hamesh Gul. Deze documenten vermogen evenwel niet voorgaande vaststellingen te wijzigen. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde documenten te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu echter niet het geval is. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is toegevoegd dat Pakistaanse documenten een uiterst relatieve bewijswaarde hebben.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker werpt een schending op van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigert verzoeker omdat er geen geloof wordt gehecht aan zijn verklaringen over zijn identiteit en achtergrond. Verzoeker stelt dat het enige wat hem nog linkt aan Afghanistan is dat hij daar geboren is. Verzoeker woonde sinds zijn drie jaar in Pakistan en zijn ouders zijn korte tijd erna overleden. Verzoeker werd opgenomen in een Pakistaans gezin en moest daar werken. Verzoeker meent zo goed als geen kennis over Afghanistan te hebben en kan deze redelijkerwijze niet hebben. Verzoeker is het ook niet eens met de stelling van de bestreden beslissing dat er kan worden aangenomen dat verzoeker zich over Afghanistan zou hebben geïnformeerd omdat de reden voor verzoekers terugkeer was te ontsnappen aan zijn ellendig leven in Pakistan. Verzoeker stelt voorts dat hij niet tot een Afghaanse gemeenschap in Pakistan behoorde en er totaal geen contact mee had. Verzoeker stelt bovendien dat hij geen Afghaanse 'vluchteling' in Pakistan was en dat ook nooit zo heeft gesteld. Verzoeker stelt dat het normaal is dat hij geen leden van deze vluchtelingengemeenschap, geen vluchtelingenkampen en dergelijke meer kon opnoemen.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van haar declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing maakt verzoeker zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit niet aannemelijk. De Raad vermog met de verwerende partij vast te stellen dat verzoeker niet op de hoogte is van de meest elementaire zaken die betrekking hebben op zijn beweerd land van herkomst.

Zo blijkt verzoeker zelfs niet op de hoogte te zijn van de verschillende etnische groepen aanwezig in Afghanistan, blijkt hij in de onmogelijkheid te zijn de verschillende talen die in Afghanistan gesproken worden geografisch te situeren, kon hij zelfs het onderscheid tussen Pashtun, Hazara en Tadzjiken niet maken, heeft hij geen enkel idee van de waarde van de Afghaanse munt, kende hij slechts één stad, met name Kabul, wanneer hem gevraagd werd enkele steden op te noemen.

Dat verzoeker reeds op driejarige leeftijd in Pakistan terecht kwam, zijn ouders verloor toen hij amper vier jaar was, opgroeide in een Pakistaans gezin en zo goed als geen contact had met anderen is geen aannemelijke verklaring voor verzoekers bijzonder gebrekkige kennis. Verzoeker had, volgens zijn verklaringen, immers de intentie terug te keren naar Afghanistan. Er kan bijgevolg verwacht worden dat hij zich alvorens deze stap te zetten minimaal zou informeren over de situatie in Afghanistan in het algemeen en in zijn streek van herkomst in het bijzonder; dit klemmt des te meer nu er in Pakistan een zeer grote Afghaanse gemeenschap leeft waar hij deze informatie had kunnen bekomen.

Verzoeker legt een aantal krantenartikelen neer om zijn Afghaanse herkomst te bewijzen. Daargelaten dat krantenartikelen een zeer relatieve bewijswaarde hebben, een krant is immers geen officieel document en bewijst enkel dat een artikel in een krant gepubliceerd is maar is geenszins de erin vermelde feiten, kan worden vastgesteld dat verzoeker zelfs geen begin van bewijs neerlegt omtrent zijn identiteit en nationaliteit. Hij toont derhalve de beweerd band van verwantschap tussen de personen die geciteerd worden in het krantenartikel en hemzelf niet aan.

Hoe dan ook, zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoeker toch de Afghaanse nationaliteit zou hebben dan nog kan worden vastgesteld dat hij, zo hij er al zou teruggekeerd zijn, dit land niet verlaten heeft uit vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag. Verzoeker verklaarde immers dat de enige reden waarom hij na zijn korte beweerd verblijf terugkeerde naar Pakistan gelegen was in het feit dat zijn ooms hem niet wilden ontvangen en hem zelfs niet wilden erkennen als hun neef. Het betreft bijgevolg een louter familiaal probleem dat geen enkel verband houdt met één van de vijf criteria van het vluchtelingenverdrag.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER